

NAUJIENOS ■ ĮVYKIAI ■ FAKTAI

Mūsų Instituto rektorato ir dekanatų „ginčas“ dėl studentų paskaitų šeštadieniais, rodos, baigsis... studentų pergale. Bent jau kitą semestrą daugeliui studentų šeštadieniais paskaitų turėtų nebūti.

Nuo šiol labiausiai pasižymėję kultūros ir švietimo darbuotojai bus apdovanojami Lietuvos Respublikos kultūros ir švietimo ministerijos **Padėkos raštu** (už ilgametį darbą) ir **Pagarbos raštu** (už nuopelnus ir laimėjimus kultūros ir švietimo srityje). Apie šiuos apdovanojimus bus įrašoma į darbuotojų darbo knygele.

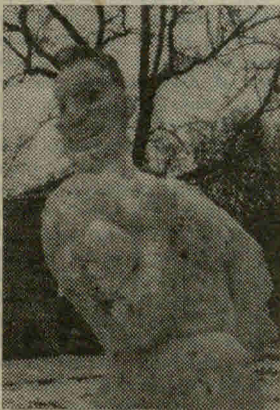
Vidurinių mokyklų penktokai sulaukė naujojo lietuvių kalbos vadovėlio. Jį parašė SPI Lietuvių kalbos katedros profesorius Vytautas Sirtautas su žmona Jūrate, 7-osios vid. mokyklos lietuvių k. ir lit. mokytoja, ir sūnumi Vytautu — Klaipėdos universiteto dėstytoju.

Naujojo leidinio „Lietuvių kalba“ (mokymo priemonė XI—XII klasei) vienas iš trijų autorių — Lietuvių k. kat. e. prof. p. K. Župerka.

Kaip informavo Instituto studentų socialinės rūpybos skyrius, gauta iš Lenkijos labdaros siunta (maisto produktai, komplekteliai naujagimiams, antklodės) paskirstyta studentėms, auginančioms vaikučius ar laukiančioms jų, taip pat studentams, kurie yra visiškai našlaičiai, bei tiems, kurių sunki materialinė padėtis.

Krepšinio turnyre „Pedagogo“ sporto klubo taurėi laimėti pareiškė norą dalyvauti 16 vyrų komanda. Varžybos prasidės kovo 4 dieną. Deja, nematysime nė vienos merginų ar moterų komandos. O gal jos būtų panorėjusios žaisti mišrioje komandose?

„Dauguma mūsų mokyklų — tai ... geležinkelio stotys arba kombinatai“ — apgailestaudama konstatuoja švietimo skyriaus vedėja docentė Giedrė Čepaitienė (interview su ja išspausdintas „Šiaulių naujienų“ vasario 26 d. numeryje).

Praeitą savaitę prie II Instituto rūmų Dailės fakulteto studentai iš sniego nulipdė dvi moters ir vyro skulptūras. Nežinome, kaip jas įvertino jų dėstytojai, tačiau praeiviams šie pirmakursių ir trečiakursių kūriniai buvo įspūdingi: savo dydžiu jie tikrai prilygtų King Kongui...

Algirdo MUSNECKIO nuotrauka.

«LIETUVA LAIMĖS!»

Daugelį metų susirašinėju su profesoriumi MILANU JELINEKU, žymiu čekų kalbininku, stilistikos specialistu, 1990 m. tapusiu Brno universiteto rektoriumi. Prieš kelias dienas vėl gavau profesoriaus laišką. Kai kurios jo mintys gali būti įdomios ir „Pedagogo“ skaitytojams, tad išvertęs ištraukėle pateikiu:

„Sekame lietuvių, latvių ir estų kovą dėl nepriklausomybės, ir mūsų simpatijos yra jų pusėje. Esame įsitikinę, kad prievarta nelaimės ir kad netrukus sveikinsime baltų (Baltijos) tautas laisvųjų Europos tautų šeimoje. Sovietai neturi teisės okupuoti Jūsų žemės.

(...) Prieš keletą dienų pasirašiau čekų ir slovakų aukštųjų mokyklų rektorių deklaraciją, remiančią Baltijos tautas. Jeigu Jums tai galėtų padėti, Čekijos ir Slovakijos aukštųjų mokyklų delegacija atvažiuos į Lietuvą. Parašykite.

Kaip mes laimėjome, taip ir lietuviai laimės!“

Kazimieras ZUPERKA
Lietuvių kalbos katedros vedėjas

SAUKSTAS DEGUTO

Kai trūksta atsakingumo

Daugelį metų Instituto sporto salėje varžybų metu švietė senutėlė švieslentė. Teikė informaciją žiūrovams ir sportininkams, kol visiškai sugedo. Reikėjo gerokai pasukti galvą, kur gauti naują, modernesnę? Todėl praeitų metų balandžio mėnesį prorektorius A. Kalvaitis ir Kūno kultūros teorijos ir praktikos katedros vedėjas doc. P. Ivanovas išsiruošė kelionėn į Maskvą. Nuvyko tiesiai į gamyklą, susitarė, ir jau gegužės mėnesį naujutėlė švieslentė buvo mūsų Institute. Beliko tik ją pakabinti, su-

montuoti. Šį darbą apsiėmė atlikti ūkio dalies vyrai, vadovaujami vyr. inžinieriaus R. Domkaus. Bet laikas bėgo, diena keitė dieną, o, išskyrus pažadus iš ūkio dalies, sporto salės šeimininkai nieko daugiau nesulaukė. Nešvietė švieslentė ir per „Kalėdų taurės“ varžybas, nešviečia ji ir dabar.

Gal jau laikas būtų atsakingiems ūkio dalies vyrams suprasti, kad pažadais ir vilkinimu švieslentės neįžiebisi...

„Pedagogo“ inf.

6. VALIO-O-OI NEBUS MATEMATIKOS... KUR ŠAKMYSI

Šiandien ne naujiena, kai mokytos mamos be jokių ceremonijų linkusios komanduoti ne tik mokytojams, bet ir direktoriams. Tai katastrofa, jeigu mokyklą valdys inorngos ponios! Tačiau negaliu nematyti, kaip susirūpinę tėveliai šaukte šaukia, jog mokytojai visai neateina į pamokas arba išsineša jų neužbaigę. Paleidžia vaikus, ir tiek. Visi buvome mokiniai ir žinome, kas dedasi klasėje, kai nėra pamokos. Paaukliai galvas gali nususukti. „Valiol Nebus matematikos!“ Klyksmas, euforija. O už sienos dirbanti mokytoja per šį šauksmą nebegali susikalbėti klasėje. Jokių stabdžių, farsu juos kas skersty. Paklausk direktoriaus, kur mokytoja, pečiaiis patraukys. Vyesnesieji, kurie apie aukštąją mokyklą galvoja, tyliai ar ne taip tyliai keiksnuoja mokytojus — vėl liks neišaiškinta. Tėvai samdo repetitorius; po 5 rub. už pamoką. Kai kur repetitoriaivimas įgauna vos ne visuotinį pobūdį. Katastrofa.

Labai negerai, kai mokiniai pradeda nebeskirti mokytojo nuo pašaliečio. Žiūrėk, ant viso kiemo staugia: „Mo-o-kytoja!“ Bet juk tai nepagarba, chamiškumas? Kur jo šaknys? Iš kur tas jų pyktis? Negimsta gi tokie? Tampa sudirgę mūsų akyse, mokykloje. Ar neverta nuoširdžiau pedagogams, ir jauniems, ir vyresniems, atsigręžti vieną kartą į save: į savo asmenybės neįdomumą, suprastėjimą, dvasinį pilkumą. O agresyvumo ir nepakantumo mummyse tikrai per akis.

Paaikškinkite man, kodėl pradūnukas — angelas, o aštuntokas — žvėris? Kodėl mokyklose iš tolo girdėti nevaldomas staugimas, farsu prerijų liūtai kaukių? Į šį „kodėl“ vienu sakiniu neatsakysi. Matyt, ir todėl, kad aš jiems, mano buvusiems auklėtiniais, né neužsimerkdamas gerus pažymius rašiau, kad retai su jais, kaip sakoma, būtineje aplinkoje kaip žmogus su žmogumi kalbėjaisi. Nebuvo kada! Ne, veikiu nebuvo poreikio, kad jūs man, o aš jums savo „dūšią“ atvertumėme. Šio susvetimėjimo būtų kur kas mažiau, jeigu studentų būtų penkis kartus mažiau. Galėčiau aš su mažomis grupelėmis Institute susitikti, o ne beveidėje srautinėje 225 auditorijoje. Ar tai pažintis su studentu, jeigu tai per egzaminus ar įskaitas pirmą

ir paskutinį kartą su juo pasišneki? Tik kažin ar tai bendravimu įvardysi, jei stresas krečia studentą. Dėstytojų ir studentų susvetimėjimas — viena iš svarbiausių netinkamo mokytojų rengimo priežasčių. Nereikia ieškoti kaltų kitur, kai viduje pūva. Todėl vargu ar galiu pritarti gerbiamai mokytojai, kuri mokyklos krizę aiškina... sugedusiu jaunimu. Ji man padeklamavo dviell:

Sugadintas mūsų jaunimas,
Beliko jame tik pasiutimas.

7. TRIADA.

„Neblogas rimas, — atsakiau. — Bet tai primityvi savigny. Ir teisybės — ne daugiau kaip pusė“. Atrodo,

Tačiau jų ne tiek daug, kad būtume ramūs. Aukštoji mokykla apskritai per vangiai įsitraukia į Nepriklausomybės kūrimą. Mes tik glnamės, įsimylėję save. Ir aš taip pat. Todėl netikiu, kad docentai ir profesorai mažiausiai nusidėję. Gal tik konformizmo laipsnis skirtingas. Mūsų paklydimai sunkiau pastebimi. Antra vertus, dabartinis mūsų politinis neveiklumas, tautinis infantilizmas per atlaidžiai toleruojamas.

8. PRETENZIJS STUDENTAMS IR JAUNESNIEMS.

Jaučiu simpatiją studentijai, kai mintyse perkrautu darbščiausias ir patriotiškiausias iš jų. Juk negali būti visų dėstytojų sutartinis „mie-

nis išsilavinimas, privalomas atestatas, privalomas 95 proc. pažangumas — kas tai? Gal nežinote? Gražiais žodžiais padabinta ilgalaikė dvylikos metų atpratimo nuo normalaus darbo, nuo intelektualinės ir fizinės įtampos mokykla. Nesimokai, tingi, praleidinėj pamokas — „patenkinamai“, šį tą darai — „keturi“ ir t. t. Niekas nežinojo Lietuvos mokyklų istorijoje tokių laikų, kad gerai besimokantis moksleivis būtų pašiepiamas. Populiarus tas, kas bizniauja, vėlinišku greičiu važinėja motociklais, įžulokas su visais ir nekrepia né mažiausio dėmesio į gaunamus dvejtus. Taigi neįmanoma atskirti vieną mokyklą (vidurinę) nuo kitos (aukštosios), nors diskusijų objektas — studentas.

O tėvai? Skaičiau laikraštyje tokį epizodą: „Kelintą rudenį prie mokyklos sodiname medelius. O tada po vieną ir grupelėmis skuba tėveliai išsiaiškinti, ar nebuvo galima pasamdyti, ar nėra mokykloje valytojų ir pagalbininkų darbininkų; juk vos ne didesnis už tėvą sūnelis pavargs, pails, bekasdamas duobę mažutei eglutei. Ką tomis dienomis išgirsta mokytojai — nebesinori nel garsiai tarti. Aišku, visa tai girdi ir mato moksleiviai“.

Be juk tai mūsų būsimieji studentai, potencialūs pedagogai. Ką čia bekalbėti apie tautinį orumą ar išdidumą, apie tradicinį darbštumą (beje, kaip matome, buvusį), jeigu medelio pasodinimas — vos ne alinantis trūšas. Nemanau, kad dramatižuoju sakydamas: išlepta mūsų studentija.

Jeigu S. Daukanto „Abėcėlėje“ pirmas žodis buvo „dorybė“, tai studentų leksikone — „polsis“. Kada, kur jie pavargo? Aš ne dėl tuščio smalsumo pavartau jų studijų knygeles. Man sopa širdį matant tiek „patenkinamai“. Paklauskim tėvų, ar jie labai norėtų, kad jų vaikus mokyty būtų buvęs vargšas trejetukininkas? Tikriausiai ne. Jeigu aš savo vaikams samdyčiau mokytoją (tarkime, privačioje mokykloje), tai būtų studentai trejetukininkai darbo pės mane nerastų. Tegul jie papildo bedarbių intelektualų armiją. Taip pat nesakau, kad šis įskaitų knygelių vartymas nesuteikia man ir malonių akimirų. Aptinku ir tokių, kur beveik tik „labai gerai“. Apsidžiaugiu: čia lautos ateitis, jeigu jų neapniks egoizmo ir savimeilės rūdys, tokios gajos dabar.

[Bus daugiau]

Sunkūs pedagoginės golgotos keliai

Doc. J. KAŠYS

kad nesuprato. Apmaudu, ir tiek. Negi aš, iš tiesų studentus mokiau tik kalinti? Arba agresyviai, bet kokia kaina ginti profesinį „mundurą“? Matyt, kad taip. O kodėl? Tokia buvo socialinė nuostata: aplinkui priešai, politiškai nepatikimi. Jeigu nori išlikti ir nugalėti, — būk Pavliku Morozovu. Negailėk nei tėvo, nei motinos. Jie visi — potencialūs priešai. Mušk, kritikuok, ieškok, surask kenkėjus. Ir mokykloje, ir galvėje, ir šeimoje. Taisgi iš anų kupinų nepasitikiėjimo vieni kitais laikų — piktnaudžiavimas, įtarumas, nepakantumas kitam. Iš anų dienų mes dar supančioti iškreipto turinio triada: a) senamadiškas dėstytojas (apsikarstęs ar neapsikarstęs moksliniais laipsniais — nesvarbu) — agresyvus, bet tautiškai neveiklus mokytojas — gyvulėjantis mokiny. Ar rasime bent vieną triados elementą sveikesnį? Aukštosios mokyklos akimis — gal ir nevertėtų visus dėstytojus įvardinti socialiai pasenusiais. „Tai įžeidimas“, — pasakys ne vienas. Žinoma, būkime atsargesni prikaišiodami ar kalbindami. Buvo ir tebėra dėstytojų gretose nemaža tautinių asmenybių, mokslo vyrų.

Buvęs privalomas viduri-

Žvilgsnis į sultininę

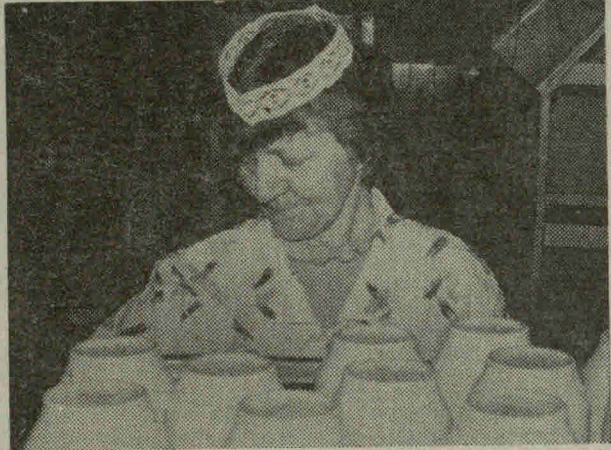
1. KAS IR KAIP MUS MAITINA?

Daug Instituto dėstytojų ir studentų darbo dienos mis skuba į sultininę. Kad visi būtume sotūs ir patenkinti, rūpinasi 7 jos darbuotojos, vadovaujamos Irenos Matuškevičienės. Vedėja ir dar trys jos pagalbininkės — kasininkė Nijolė Zaveckienė, virėjos Vita Kallnaitienė ir Albina Anufrevičienė — sultininėje dirba nuo jos atidarymo (1983 m. spalio mėn.). Kolektyvas draugiškas, darbštus, nors darbas iš tiesų nelengvas. Ypač didelis krūvis tenka kasininkei N. Zaveckienei, kuri visą dieną ant kojų. Ji ne tik skaičiuoja, už kiek mes suvalgome, bet dar atlieka ir bufetininkės pareigas. Pavaišina mus kava, saldainiais, pyragaičiais, dešrelėmis ir t. t. Ir dažniausiai su šypsena

veide! Sultininėje dirbančios moterys nedejuoja, kad labai sunku, nors beveik kasdien darbo iki kaklo. Toks jau jų darbas, ir mes turime būti dėkingi šioms moterims už įvairių patiekalų asortimentą, už skaniai paruoštą maistą, už kultūringą aptarnavimą. Gal pradėjus veikti naujajai studentų valgyklai čia bus mažiau valgytojų, gal dar maloniau bus čia užsukti, gal ir sultininės darbuotojos nors minutėlę kitą turės laiko atspūsti. Gal...

2. KAIP ELGIAMĖS SULTININĖJE?

Rektorato pasitarime, pritarus profsąjungos komitetui, pernal buvo nustatyta, kad nuo 12 iki 14 val. sultininėje valgys tik Instituto darbuotojai (dėstytojai ir tarnautojai). Taip parašyta ir lentelėje,

kabančioje prie sultininės durų. Tačiau mūsų Instituto studentams tai nė motais: gal jau skaityti nebemoka, o gal daliai jų jokios taisyklės Institute nebegalioja.

Mielieji! Nesigrūskite į sultininę šiomis valandomis. Ne vienas dėstytojas ar darbuotojas nekalp jaučiasi tiek nepaklusniųjų (o gal neišlauklėjusių ar neišauklėtų) išvydęs. Ne vienam tenka brautis į priekį pro susigrūdusius studentus, kad spėtų jam skirtu laiku pavalgyti (kartais nemalonu dar ir dėl to, kad jautiesi tarsi būtum prasikaltęs, kai, aplenkęs studentus, prisijungi prie kitų dėstytojų eilėje).

Suprantama, kad tada, kai niekas iš dėstytojų ar tarnautojų nelaukia eilėje, galima pavalgyti ir studentams. Priešingu atveju minėtomis valandomis būtina pasitraukti į šalį arba

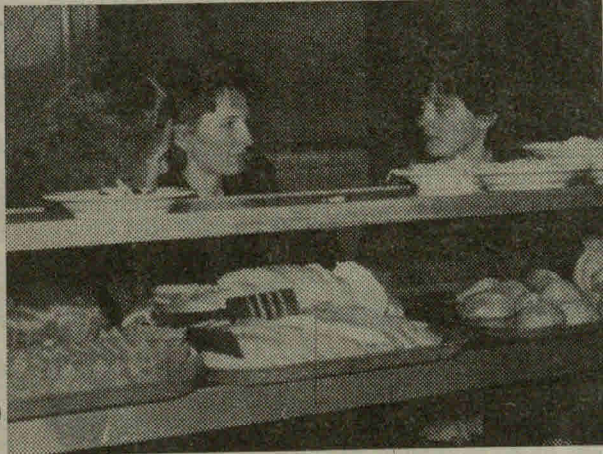
palaukti prie durų ir užleisti vietą eilėje vyresniems. Ne tik tada, kai ateina prorektorius A. Kalvaitis tvarkos „daryti“. Savaime aišku, ir Instituto darbuotojai, atėję pavalgyti ne jiems skirtu laiku, turėtų stovėti bendroje eilėje. Bet ar visada taip būna? Turėtume labiau gerbti vieni kitus ir laikytis tvarkos, kurią galima įvesti tik bendromis pastangomis.

Nedera eiti į valgyklą ir su paltais ar striukėmis — juk šalta rūbinė! Dar labiau negražu, kai Instituto tarnautojai pasiskolina įvairių indų ir „pamiršta“ gražinti tikriesiems šeiminiškams...

O kokia Jūsų nuomonė? Parašykite.

Algirdas
MALAKAUSKAS
„Pedagogo“ redaktorius

Algirdo MUSNECKIO
nuotraukos.

GERBKIME GIMTĄJĮ ŽODĮ

KAIP KREIPIAMĖS RAŠYDAMI SKELBIMUS?

Skyrelį tvarko Lietuvių kalbos kat. e. doc. p. R. PETKEVICIENĖ.

Dažniausiai taip: Studentų žiniai! Studentų dėmesiai! Labai aišku, kodėl

taip rašome. Juk yra rusiški posakiai: „Vnimaniju studentov! K svedeniju studentov!“ Tik ar taip paraidžiui versdami neparodome, kad mums mliellau vartoti gatavus, nors ir

nelietuviškus, šablonus? Ar neužmirštame savo kalbos tradicijų?

Lietuviai ką nors skelbdami didesniam žmonių būriui paprastai kreipiasi taip: Gerbiamieji! Gerbiamieji Lietuvos žmonės! Tad ir kreipkimės: Gerbiamieji studentai, kolegos! Šilčiau, intymiau galime sakyti ir šitaip: Brangieji! Mielieji studentai! Mielieji absolventai! (Kreipinio subjektai gali būti įvairiausi).

Jel tleslogiai krelptis nenorima, viršuje užrašo-

ma: Dėmesiai! Toliau — tai, kas reikia paskelbti.

Galima pasidžiaugti, kad visiškai tinkamai skelbimai tvarkomi Defektologijos fakulteto dekanato. Gaila, kad tame pačiame aukšte šio fakulteto neakivaizdininkai neretai skaito jau minėtus žiniai ir dėmesiai, kurie mlgulluoja ir kitose Instituto skelbimų lentose. Gerbiamieji skelbimų rašytojai! Neužmirškite, kad viešoji kalba turi būti taisyklinga.

Regina PETKEVICIENE

SPORTAS

Pavasario semestre kiekvienais metais vykdavo nemažai studentų sporto varžybų: draugiški turnyrai, respublikinės studentų žaidynės ir kt. Kaip rungtyniaus mūsų sportininkai šiemet? Šį klausimą uždavėme „Pedagogo“ sporto klubo pirmininkui Mindaugui BUDVYCIUI.

— Sunkūs šie metai bus studentams sportininkams. Pagrindinė priežastis — trūksta lėšų varžyboms, išvykoms, maitinimui ir t. t. Pavyzdžiui, mūsų klubui šiemet kol kas skirta tik du tūkstančiai rublių. Šios sumos užtenka tik atlyginimams išmokėti. Negečiau gyvena ir kitos aukštosios mokyklos. Todėl ir

nutarta gerokai sumažinti sporto šakų varžybų skalčių. Vyks tik 15 sporto šakų studentų respublikinės varžybos, o mes dalyvausime tik tose, kuriose tikimės geriausių rezultatų: vaikinių ir merginų rankinio, krepšinio, mažojo futbolo, stalo teniso, šachmatų turnyruose. Tuo tarpu į teniso varžybas išvyks tik vienas G. Mažonas, lengvosios atletikos bei orientavimosi sporto varžybose rungtyniaus tik geriausi mūsų Instituto sportininkai. Žinoma, nuskrastiai lieka plaukimo, badmintono, akademinio irklavimo ir kitų sporto šakų mėgėjai, tačiau jie turėtų suprasti, kad kol kas Respublikos studentams

sportininkams, kaip ir kitiems žmonėms, laikai ne patys geriausi. Dėl šios priežasties nedalyvavome ir respublikinėse studentų slidinėjimo varžybose, kur jau keletą metų pasirodėdavome neblogai. Nebus surengtas šiemet ir studentų sunkiosios atletikos turnyras, o vietoj jo vyks svarsčių kilnojimo varžybos.

Šį šeštadienį Vilniuje prasidės Respublikos studentų mažojo futbolo varžybos. Jei kas būsite tuo metu Vilniuje, užsukite į Pedagoginio instituto sporto salę, kur 16 val. mūsų futbolininkai susitiks su Vilniaus studentais.

Kalbėjosi
Zenonas RIPINSKIS

KELIONĖ PRISIMINSIME ILGAI

Kiekvienais metais per studentų žiemos atostogas mūsų Institute yra rengiamos išvykos į Maskvą ar Leningradą. Šį kartą 90 Pedagogikos ir Fizikos ir matematikos fakulteto studentų viešėjo Leningrade.

Mūsų vadovo prodekano T. Tamošiūno dėka ekskursija buvo įdomi ir turininga. Ilgam atmintyje išliks nuostabūs Leningrado soborai ir cerkvės, iškylantys lyg tautos kultūros ir jos istorijos simboliai.

Isakliaus sobore, Petropavlovsko tvirtovėje, Valstybiniame rusų muziejuje sužinojome daug ką naujo ir įdomaus apie kaimyninę tautą.

Taip pat pabuvojome Ermitažė (žiemos rūmuose), Kunstkameroje, Zoologijos muziejuje, buvome nuvykę į Puškinaų bei Pavlovską.

Negalėjome atsigržėti plačiai ir galinga Nevos upe su tiltais ir gražiomis pakrantėmis bei daugeliu kitų upių, kurių Leningrade suskačiuojama apie 50.

Margas, nepakartojamas, judrus Nevos spektas, kuriame galima rasti visko, kas domina: parduotuvių, kavinių, teatrų, gatvių muzikantų...

Vakarais taip pat neuobodžiavome. Lankėmės Leningrado miuzikhole, A. Puškino teatre, žiūrėjome stereofilimą.

Žinoma, buvo ir įvairių nutikimų, įdomybių, kurias ilgai su malonumu prisiminsime, kaip prisiminsime ir šį gražų, nepakartojamą miestą.

Kristina MOGILAITE
PM-III
Edita MOCKEVICIUTE
PM-III

Humoro skyrelis

— Aš jau sakiau, kad negerai knarkti per paskaitą!
— Ir aš taip pat sakau, nes taip galima ir kitus pabūdinti.

— Gailus atodūsis auditorijoje po pietų pertraukos:
— Tiek prisivalgiau, kad net miegas nebeima...

— Dekanas piktai klausia studentą:
— Tai kodėl, Dumčiau, praleidinėjate paskaitas?
— Iš pradžių vofis užaugo ant sėdynės, tad negalėjau sėdėti, o paskui niežais susirgau, o vaistai baisiai smirdėjo, tad draugai auditorijon neįleido...

— Studentas dėstytojui paskaitos metu:
— Atsiprašau, docente, ar galiu jus

pertraukti?

— Traukite...

— Paskaitos metu profesorius kreipiasi į studentą:

— Pažadinkite šalia miegantį draugą.
— Geriau jūs, profesoriau, juk jūs ir užmigdėte jį.

— Profesorius klausia studento:

— Kodėl Jūs miegate paskaitos metu?

— Gaila veltui prarasti nakties laiką, — atsako studentas.

— Žiūrėk, Jonas miega per paskaitas — kumšteli studentas savo kaimyną.

— Ir tik dėl to mane pažadinei?

KOLEGOS, DEMESIO!

Skelbiamas naujosios Instituto valgyklos pavadinimo konkursas!
Konkurso premijinis fondas — 100 rub.

Pasiūlymus prašom įmesti į dėžutę, esančią C. r. pirmame aukšte, iki kovo 15 d. Neužmirškite parašyti savo vardą, pavardę bei fakultetą, kursą, grupę.
Kviečiame visus aktyviai dalyvauti!

Rektoratas,
Studentų profsajunga,
Studentų kultūros klubas

Pedagogikos fakulteto II kurso 12 gr. studentės **Gitos ŽOSTAUTAITES, Petro**, studentės liudijimą Nr. 89549 laikyti negaliojančiu.

Fizikos ir matematikos II kurso studentės **Dalios MARTINAITYTĖS, Romaldo**, studentės liudijimą Nr. 89113 laikyti negaliojančiu.

Dėl I rūmų komendantės **A. SIMKIENES** staigios mirties nuoširdžiai užjaučiame velionės šeimą ir artimuosius.
Oklo dalies darbuotojai

PEDAGOGAS

Redaktorius
A. MALAKAUSKAS

MUSŲ ADRESAS:
235419 Šlauliai,
Vytauto 84,
tel.: 3-47-31; 3-88-85.
SL 575

Rinko ir spausdino „Litnago“ spaustuvė, Vasario 16-osios g. 54. Ofsetinė spauda. Tiražas 750 egz.
Užsak. Nr. 776.

**Lietuvos
Respublikos
mokslo ir studijų
įstatymas**

Sis įstatymas:

grindžiamas nuostata, kad valstybė globoja ir remia mokslą bei studijas kaip ypač svarbias Lietuvos Respublikos kultūros ir ūkio sritis;

įteisina mokslo ir studijų nedalomą vienvėžį; atsižvelgia į būtinumą humanizuoti mokslą ir studijas, aktyvinti Lietuvos reikmes tenkinančią mokslinę veiklą, plačiau įsitraukti į pasaulinį mokslą;

pripažįsta mokslinius tyrimus kūrybinio darbo forma;

įtvirtina mokslininko akademinę laisvę, atsakomybę, profesines ir socialines veiklos garantijas.

I. BENDRIEJI NUOSTATAI

1 straipsnis. Mokslo ir studijų sistema

Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų sistema sudaro šios mokslo ir studijų instancijos:

aukštosios mokyklos; mokslo institutai; Lietuvos Mokslų Akademijs; kitos mokslo įstaigos; mokslininkai ir jų grupės.

2 straipsnis. Mokslininkas

Mokslininkas yra asmuo, dirbantis mokslinį darbą ir turintis mokslo laipsnį arba pedagoginį (mokslo) vardą.

3 straipsnis. Mokslo įstaiga

Mokslo įstaiga — institucija, kurios pagrindinė veikla yra moksliniai tyrimai.

4 straipsnis. Aukštoji mokykla

Aukštoji mokykla — mokslo ir studijų įstaiga, rengianti specialistus su aukštesniu išsilavinimu bei mokslininkus, atliekanti mokslinius tyrimus ir kitą kūrybinį darbą.

Studijos — aukštojo mokymo, mokslininkų rengimo ir specialistų su aukštesniu išsilavinimu tobulinimosi bei perkvalifikavimo procesas. Studijuojančiųjų (studentų, daktarantų, stažuotojų, rezidentų ir kitų) priėmimo sąlygas, suderintas su Lietuvos Respublikos Vyriausybe, studijų formas ir turinį, atsižvelgdamos į valstybės reikmes, nustato mokslo ir studijų institucijos. Reikalavimai stojantiejiems į aukštosios mo-

kyklos pirmąjį kursą turi atitikti vidurinio mokslo programas.

5 straipsnis. Mokslo institutas

Mokslo institutas yra mokslo įstaiga, kuri atlieka mokslinius tyrimus ir kartu su aukštąja mokykla rengia mokslininkus bei padeda aukštesioms mokykloms rengti specialistus.

6 straipsnis. Lietuvos Mokslų Akademijs

Lietuvos Mokslų Akademijs yra valstybės remiama institucija, jungianti žymiausias Lietuvos ir savo veikla su Lietuva susijusias užsienio mokslininkus. Lietuvos Mokslų Akademijs veikia pagal savo statutą, kurį priima ir keičia Mokslų Akademijos visuotinis susirinkimas, o tvirtina Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba.

7 straipsnis. Mokslininkų ir studijuojančiųjų visuomeninės organizacijos

Mokslininkų ir studijuojančiųjų visuomeninės organizacijos (sąjungos, mokslų akademijos, rektorių konferencijos, draugijos ir pan.) steigiamos jų iniciatyva profesiniams, kūrybiniams bei socialiniams poreikiams tenkinti. Šios organizacijos veikia pagal savo statutus (įstatus), kuriuos priima suvažiavimuose (konferencijose) ir registruoja įstatymų nustatyta tvarka.

II. LIETUVOS MOKSLO TARYBA

8 straipsnis. Mokslo ir studijų savivalda

Lietuvos Mokslo Taryba — savarankiškai veikianti mokslo ir studijų savivaldos institucija. Ji yra Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos bei Vyriausybės mokslinis ekspertas mokslo ir studijų organizavimo bei finansavimo klausimais.

9 straipsnis. Lietuvos Mokslo Tarybos sudarymas ir veikla

Lietuvos Mokslo Taryba sudaroma ir veikia pagal Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos patvirtintus nuostatus.

10 straipsnis. Lietuvos Mokslo Tarybos kompetencija

Lietuvos Mokslo Taryba:

teikia mokslo sričių

plėtotės kryptis bei įvertina valstybines mokslo programas;

teikia siūlymus Lietuvos Respublikos Vyriausybei valstybės biudžeto projektui sudaryti;

įvertina finansavimo paskirstymą mokslui ir studijoms, taip pat mokslo ir studijų infrastruktūros objektams išlaikyti, plėtoti ir steigti;

organizuoja Lietuvos ūkio, kultūros ir socialinės sferos plėtotės programų mokslinę ekspertizę; teikia siūlymus steigti, reorganizuoti arba likviduoti mokslo ir studijų institucijas;

teikia Lietuvos Respublikos Vyriausybei išvadas dėl mokslo ir studijų institucijų teisės suteikti mokslo laipsnius arba pedagoginius (mokslo) vardus.

11 straipsnis. Lietuvos Mokslo Tarybos teisės

Lietuvos Mokslo Taryba turi teisę:

gauti iš valstybės valdymo įstaigų ir mokslo bei studijų institucijų informaciją ir statistinius duomenis savo kompetencijos klausimais;

nagrinėti ginčus, kylančius įgyvendinant mokslo ir studijų institucijų statutus (įstatus).

III. MOKSLO IR STUDIJŲ INSTITUCIJOS

12 straipsnis. Valstybinė mokslo ir studijų įstaiga

Valstybinė mokslo ir studijų įstaiga steigama (igyjama) valstybės lėšomis. Šiai įstaigai valstybė steigimo (perregistravimo) aktu perduoda valdyti ir naudoti valstybės turtą.

13 straipsnis. Nevalstybinė mokslo ir studijų institucija

Visuomeninių organizacijų, privačių, mišrių bei tarptautinių mokslo ir studijų institucijų veiklos pobūdį, kompetenciją ir teises nustato jų steigėjai ir Lietuvos Respublikos įstatymai.

Tarptautinės arba bendros su užsienio partneriais mokslo ir studijų institucijos savo veiklai Lietuvos Respublikos teritorijoje turi gauti Lietuvos Respublikos Vyriausybės leidimą.

14 straipsnis. Mokslininko teisė dirbti privačiai

Mokslininkas (mokslin-

ninkų grupė) įstatymų nustatyta tvarka gali veikti privačios mokslo ir studijų institucijos teisėmis.

15 straipsnis. Institucijų steigimo tvarka

Valstybines aukštesias mokyklas Lietuvos Respublikos Vyriausybės teikimu steigia, reorganizuoja ir likviduoja Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba. Kitas valstybines mokslo ir studijų įstaigas steigia, reorganizuoja ir likviduoja Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Nevalstybinės aukštosios mokyklos steigiamos, gavus Lietuvos Respublikos Vyriausybės licenciją.

Nevalstybinės mokslo įstaigos kurlamos steigėjų sprendimu, remiantis Lietuvos Respublikos įstatymais.

Kvalifikacinius reikalavimus aukštesioms mokykloms ir mokslo institutams nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė Lietuvos Mokslo Tarybos teikimu.

16 straipsnis. Institucijų savarankiškumas

Valstybinės aukštosios mokyklos ir valstybiniai mokslo institutai turi autonomiją, nustatytą Lietuvos Respublikos įstatymuose ir patvirtintame institucijos statute. Jų veiklą valstybė gali reguliuoti subsidijomis, valstybės finansuojamais užsakymais (sutartimis) bei kitomis Lietuvos Respublikos įstatymų numatytais priemonėmis.

Aukščiausias valstybinės aukštosios mokyklos ir mokslo instituto sprendžiantysis organas yra taryba (senatas), kurią renka mokslo laipsnius ar pedagoginius (mokslo) vardus turintys institucijos darbuotojai. Taryba (senatas) paprasta balsu dauguma renka arba skiria institucijos vadovą (rektorį, direktorių) ir tvirtina jo pavadootojus. Tarybos (senatė) ir institucijos vadovas negali būti tas pats asmuo.

Kitų mokslo įstaigų savarankiškumo ribas, valdymo struktūrą ir formavimo tvarką nustato jų įstatatai ir Lietuvos Respublikos įstatymai.

17 straipsnis. Institucijų statutai bei įstatatai

Mokslo ir studijų institucijos statutai yra teisinis aktas, kuris reglmen-

tuoja aukštųjų mokyklų ir mokslo institutų veiklą, o įstatai — kitų mokslo įstaigų veiklą.

Steigiamos institucijos statuto (įstatų) projektą rengia steigėjo paskirta laikinoji (steigiamoji) taryba, o tvirtina steigėjas.

Veikiančios institucijos statutą priima arba keičia institucijos darbuotojų, turinčių mokslo laipsnius bei pedagoginius (mokslo) vardus, susirinkimas (konferencija) paprasta balsų dauguma arba jo pavedimu — taryba (senatas) dviejų trečdalių balsų dauguma.

Mokslo ir studijų institucijos statute turi būti nurodyta:

- 1) institucijos pavadinimas;
- 2) adresas;
- 3) pagrindiniai veiklos tikslai, mokslinės ir mokomosios veiklos pobūdis;
- 4) institucijos turtas, įskaitant perduotus jai naudotis žemės sklypus, ir to turto naudojimo sąlygos;
- 5) tarybos (senato) ir valdymo organų kompetencija, jų sudėtis ir sudarymo tvarka.

Kitų institucijų įstatai sudaromi pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintus tipinius įstatus.

Statutuose (įstatuose) taip pat gali būti išdėstytos ir kitos taisyklės, neprieštaraujančios Lietuvos Respublikos įstatymams ir tarptautinėms sutartims.

Valstybinių aukštųjų mokyklų statutus tvirtina Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba, o valstybinių mokslo institutų statutus — Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Kitų mokslo ir studijų institucijų įstatai bei jų pakaitimai registruojami Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka. Mokslo ir studijų institucija, išskyrus privačiąją, nuo statuto patvirtinimo ar įstatų registravimo dienos turi juridinio asmens teises.

18 straipsnis. Mokslo ir studijų institucijų veiklos formos

Mokslo ir studijų institucija savarankiškai nustato savo struktūrą ir ryšius su kitais (taip pat ir užsienio) partneriais. Ji gali steigti ir turėti moks-

lo bei mokymo centrus, institutus, klinikas, bandymų stotis, fakultetus, katedras, laboratorijas, observatorijas, muziejus, botanikos sodus, bibliotekas, informacinius centrus, įmones, eksperimentinius ir mokomuosius ūkius bei kitus mokslui ir studijoms reikalingus padalinius.

19 straipsnis. Mokslo ir studijų institucijų turtas

Mokslo ir studijų institucijų turtą sudaro intelektualaus darbo produktai (tiek, kiek nepažeidžiamos autoriaus teisės), žemė, pastatai, kilnojamasis turtas, finansiniai išteklių, vertybiniai popieriai bei kitos įstatymų nedaraužiamos turėti vertybės. Šį turtą institucijos naudoja Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

Valstybinės mokslo ir studijų įstaigos joms paskirtu valstybės turto naudojasi neatlyginamai ir privalo jį išsaugoti bei gausinti.

20 straipsnis. Mokslo ir studijų institucijų asociacijos

Mokslo ir studijų institucijos arba jų padaliniai bendriems mokslui ir studijoms bei ūkiniam ar socialiniams uždaviniams spręsti gali jungtis tarpusavyje arba su kitomis įstaigomis ar įmonėmis įvairių formų nuolatiniams arba laikiniams asociaciniais ryšiais. Tokiu atveju sudaroma sutartis, kurią tvirtina susijungiančiųjų institucijų tarybos (senatai). Asociacijų tikslai, valdymo struktūra, kompetencija, veikla ir likvidavimo sąlygos nustatomos sutartyje.

Mokslo ir studijų institucijų asociacijų sutartys registruojamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka. Mokslo ir studijų asociacijos įgyja juridinio asmens teises nuo registravimo dienos sutartyje numatytais atvejais.

Valstybė remia asociacijas, kurios sudaromos siekiant studijų ir mokslo integracijos.

IV. MOKSLO IR STUDIJŲ FINANSAVIMAS

21 straipsnis. Mokslo ir studijų institucijų finansavimo šaltiniai

Mokslo ir studijų insti-

tucijos gali gauti valstybės subsidijas, mokslo ir studijų fondų bei rėmimo (šalpos) lėšas, taip pat naudoti kitas lėšas. Mokslo ir studijų institucijos gali vykdyti valstybines mokslo ir kitų krypčių plėtotės programas, užsakymus pagal sutartis (taip pat ir su kitų valstybių organizacijomis) bei dalyvauti tarptautinėse mokslinėse programose.

Lietuvos ūkio, kultūros, socialinės sferos, sveikatos, gamtos apsaugos ir kitų sričių plėtotės programoms reikalingi taikomieji moksliniai tyrimai finansuojami iš asignavimų toms programoms vykdyti bei ūkio plėtočiai reguliuoti.

22 straipsnis.

Biudžetiniai asignavimai

Biudžetiniai asignavimai skiriami studijoms, fundamentiniams tyrimams ir Lietuvos Respublikai būtinoms talkomiesiems tyrimams finansuoti.

Valstybė visada pripažįsta lietuvių kalbos ir Lietuvos kultūros fundamentinių tyrimų prioritetą.

Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba tvirtina bendrą asignavimų mokslui ir studijoms sumą.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, atsižvelgdama į Lietuvos Mokslo Tarybos atliktą finansavimo projektų ekspertizę, paskirsto biudžetines subsidijas mokslo ir studijų institucijoms, asignavimus valstybinėms mokslui ir studijoms, mokslo ir studijų fondams, mokslo ir studijų infrastruktūrai bei kitoms mokslo ir studijų reikmėms.

23 straipsnis. Valstybinės subsidijos mokslo ir studijų institucijoms

Valstybinėms aukštosioms mokykloms ir mokslo institutams, kurių sąrašą Lietuvos Respublikos Vyriausybės teikimu tvirtina Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba, skiriamos subsidijos. Minimalus šių subsidijų dydis nustatomas institucijos steigimo (perregistravimo) metu.

24 straipsnis. Valstybinės mokslo programos

Valstybinių mokslo pro-

gramų sudarymą ir jų vykdymą organizuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Sutartys valstybinėms mokslo programoms vykdyti sudaromos konkurso tvarka.

25 straipsnis. Mokslo ir studijų fondai

Mokslo ir studijų fondai skiriami fundamentinių tyrimų, naujų mokslo krypčių paieškų bei mokslininkų rengimo papildomam finansavimui.

Valstybinių mokslo ir studijų fondų valdybas ir veiklos nuostatus Lietuvos Mokslo Tarybos teikimu tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Firmos, įmonės, kitos organizacijos bei privatus asmenys gali remti valstybinius mokslo ir studijų fondus arba steigti savo fondus tikslinėms programoms vykdyti. Juridiniams bei fiziniams asmenims, kurie remia mokslo ir studijų fondų veiklą, valstybė teikia mokesčių lengvatas.

26 straipsnis. Mokslo ir studijų institucijų finansinė veikla

Mokslo ir studijų institucijos disponuoja turimomis lėšomis statutų (įstatų) nustatyta tvarka. Jos turi teisę nustatyti įvairių kategorijų darbuotojų darbo užmokestį ir darbų normatyvus pagal patvirtintą darbo užmokesčio fondą (išskyrus atvejus, kai Lietuvos Respublikos Vyriausybė priima specialius reguliuojančius po- tvarkius), taip pat realizuoti mokslinę produkciją ir gaminius.

Valstybinių mokslo ir studijų institucijų ūkinės ir komercinės veiklos pelno dalis, skirta moksliniams tyrimams ir studijoms finansuoti, neapmokestinama.

V. STUDIJŲ KVALIFIKACINIŲ IR MOKSLO LAIPSNIŲ BEI VARDŲ SISTEMA

27 straipsnis. Studijų kvalifikaciniai laipsniai

Lietuvoje pripažįstamos vienos, dviejų ir kelių pakopų studijos, kurias baigus, gali būti suteikiami bakalauro, magistro arba kiti kvalifikaciniai

laipsniai. Kvalifikacinius šių laipsnių reikalavimus Lietuvos Mokslo Tarybos teikimu tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

28 straipsnis. Mokslo laipsniai

Lietuvos Respublikoje suteikiama daktaro ir habilituoto daktaro mokslo laipsniai.

29 straipsnis. Mokslininkų rengimas

Mokslo daktarai rengiami daktarantūroje. Mokslo ir studijų institucijos parengtus daktarantūros ir habilitacijos nuostatus Lietuvos Mokslo Tarybos teikimu tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

30 straipsnis. Mokslo laipsnių suteikimo ir nostrifikavimo tvarka

Mokslo laipsnius teikia mokslo ir studijų institucijos, kurioms šią teisę suteikia Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Mokslo laipsnių suteikimo ir nostrifikavimo tvarką Lietuvos Mokslo Tarybos teikimu reglamentuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

31 straipsnis. Pedagoginiai (mokslo) vardai

Lietuvos Respublikoje suteikiama docento ir profesoriaus pedagoginiai (mokslo) vardai. Pedagoginių (mokslo) vardų kvalifikacinius reikalavimus ir suteikimo bei nostrifikavimo tvarką Lietuvos Mokslo Tarybos teikimu nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

32 straipsnis. Mokslo laipsnių ir pedagoginių (mokslo) vardų valstybinė registracija

Lietuvos Respublikoje suteikti arba nostrifikuoti mokslo laipsnių ir pedagoginių (mokslo) vardų diplomai (atestatai) registruojami Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka. Lietuvos Respublikoje pripažįstami kitose valstybėse įgyti ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka įregistruoti mokslo laipsnių ir pedagoginių (mokslo) vardų diplomai (atestatai).

V. STUDIJOJANČIŲJŲ IR MOKSLININKŲ PROFESINĖS BEI

SOCIALINĖS GARANTIJOS

33 straipsnis. Studijuojančiųjų teisės ir pareigos

Kiekvienas visuomenės narys pagal savo kompetenciją ir žinias turi teisę tapti studijuojančiuoju.

Mokslo ir studijų institucijų studijuojančiųjų teises ir pareigas reglamentuoja institucijų statutai (įstatatai).

34 straipsnis. Studijuojančiųjų stipendijos

Studijuojantieji gali gauti įmonių, aukštųjų mokyklų, mokslo institutų, valstybės bei kitas stipendijas.

Valstybės stipendijos skiriamos studentams ir daktarantams, negaunantiems kitų stipendijų. Valstybės stipendijos mokamos iš mokslo ir studijų institucijoms skirtų valstybės subsidijų ir asignavimų Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka. Kitų stipendijų dydžius ir skyrimo tvarką nustato stipendijų steigėjai.

35 straipsnis. Mokslininko teisės

Mokslininkai turi lygias teises, neatsižvelgiant į jų lytį, rasę, politinius ir religinius išitikinimus bei tautybę, taip pat pilietybę, dalyvauti konkursuose darbu valstybinėse mokslo ir studijų įstaigose gauti.

Mokslininkas turi teisę dirbti savarankiškai arba jungtis į kūrybines grupes;

dalyvauti konkursuose mokslo programoms vykdyti bei mokslo ir studijų fondų paramai gauti, disponuoti skirtomis lėšomis; dalyvauti konkursuose stažuotėms Lietuvoje ir užsienyje;

skelbti savo mokslinius darbus;

gauti iš valstybinių įstaigų moksliniam darbu reikalingą informaciją. Jei tokia informacija yra valstybinė ar kitaip Lietuvos Respublikos Vyriausybės reglamentuota paslaptis, ji teikiama ir naudojama Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka; dalyvauti priimančioms sprendimams dėl savo institucijos statuto (įstatų) turinio ir veiklos plano;

dalyvauti įvairiuose

mokslininkų profesiniuose bei visuomeniniuose susivienijimuose ir organizacijose, tarp jų ir esančiuose užsienyje.

Mokslininkui garantuojama:

kūrybos ir intelektualaus darbo produkto autorystės normos, nustatytos Lietuvos Respublikos įstatymuose bei tarptautinėse sutartyse;

nepriklausomybė nuo ideologijos ir politinių institucijų;

apsauga nuo varžymų ir sankcijų už savo tyrimų rezultatų bei išitikinimų skelbimą, išskyrus atvejus, kai skelbiama informacija yra valstybinė ar kitaip Lietuvos Respublikos Vyriausybės reglamentuota paslaptis.

36 straipsnis. Mokslininko atsakomybė

Mokslininkas privalo vykdyti mokslo ir studijų institucijų statutuose (įstatuose) nustatytus sutartinius ir kitaip savarankiškai prisiimtus įsipareigojimus bei funkcijas. Už tokių įsipareigojimų ar

funkcijų nevykdymą mokslininkas atsako pagal Lietuvos Respublikos įstatymus.

Mokslininkas privalo laikytis mokslinės ir profesinės etikos normų.

37 straipsnis. Socialinės garantijos

Mokslo ir studijų darbuotojų užimtumą ir kitus darbo santykius reguliuoja Lietuvos Respublikos įstatymai. Be to, mokslo ir studijų institucijos savo statutuose (įstatuose) numato sąlygas, kurias įvykdęs, mokslininkas negali būti atleistas iš einamų neadministracinių pareigų institucijos iniciatyva, taip pat gali numatyti ir kitokias socialines garantijas.

Mokslininko atleidimo iš darbo ginčus nagrinėja teismai.

Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos pirmininkas

V. LANDSBERGIS

Vilnius, 1991 m. vasario 12 d. Nr. 1-1052

LIETUVOS RESPUBLIKOS AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS NUTARIMAS DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS MOKSLO IR STUDIJŲ ĮSTATYMO ĮSIGALIOJIMO

Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba nutaria:
1. Nustatyti, kad Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymas įsigalioja nuo 1991 m. vasario 15 dienos.

2. Pavesti Svietimo, mokslo ir kultūros komisijai iki 1991 m. kovo 21 d. pateikti Lietuvos Respublikos Aukščiausiajai Tarybai Lietuvos Mokslo Tarybos nuostatų projektą. Lietuvos Mokslo Taryba turi būti sudaryta iki 1991 m. birželio 1 dienos.

3. Pavesti aukštosios mokykloms ir Lietuvos Mokslo Akademijai parengti arba suderinti savo statutus su Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymu ir iki 1991 m. kovo 31 d. pateikti juos tvirtinti Lietuvos Respublikos Aukščiausiajai Tarybai.

4. Pavesti Lietuvos Respublikos Vyriausybei iki 1991 m. balandžio 15 d. patvirtinti tipinius mokslo įstaigų įstatus bei reglamentuoti jų registravimo tvarką, o iki 1991 m. gegužės 30 d. patvirtinti valstybinių mokslo institutų statutus ir perregistruoti mokslo įstaigas.

5. Pavesti Lietuvos Respublikos Vyriausybei iki 1991 m. balandžio 30 d. nustatyti mokslo laipsnių ir pedagoginių (mokslo) vardų registravimo tvarką bei terminus. Iki įregistravimo pripažinti visus Lietuvos gyventojų turimus mokslo laipsnių ir pedagoginių (mokslo) vardų diplomus (atestatus).

6. Pavesti Lietuvos Respublikos Vyriausybei kartu su Lietuvos Mokslo Taryba parengti aukštųjų mokyklų ir mokslo institutų veiklos integravimo programą ir iki 1991 m. spalio 31 d. pateikti ją Lietuvos Respublikos Aukščiausiajai Tarybai.

Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos pirmininkas V. LANDSBERGIS

Vilnius, 1991 m. vasario 14 d. Nr. 1-1057